

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

26 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte: Timofti Vladimir,

judcători: Toma Nadejda și Boico Victor

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de inculpatul Dragan Vasile, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 martie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Dragan Vasile XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 16.03.2017 – 27.12.2017;

Instanța de apel: 22.01.2018 – 26.03.2018;

Instanța de recurs: 21.06.2018 - 26.09.2018;

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 27 decembrie 2017, în temeiul prevederilor art. 364/1 Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Dragan Vasile a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, la 6 (șase) luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, la pedeapsa dată a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Criuleni din 11 noiembrie 2016, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă 2 (doi) ani 5 (cinci) luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Prin încheierea Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 05 ianuarie 2018, a fost corectată eroarea materială admisă în dispozitivul sentinței Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 27 decembrie 2017, prin substituirea în primul alineat din dispozitivul sentinței a tipului penitenciarului „închis”, cu tipul de penitenciar „semiînchis”.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt că, Dragan Vasile, la 26 noiembrie 2016, aproximativ la ora 22:15, în urma consumului de băuturi alcoolice, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad

avansat, aflându-se în s. Cruglic, r-nul Criuleni, intenționat, încălcând cerințele pct. 14 lit. a), pct. 10 alin. (2) lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere adoptat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, având concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,56 mg/l, care potrivit art. 134¹² alin. (3) Cod penal, constituie stare de ebrietate cu grad avansat, fără a deține permis de conducere, a condus mijlocul de transport model XXXXX, n/î XXXXX, pe drumurile publice din s. Cruglic, r-nul Criuleni, fiind stopat de către inspectorii de patrulare.

Acțiunile lui Dragan Vasile au fost încadrate în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se afla în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, care nu deține permis de conducere.*

3. Avocatul Placinta Grigorii în numele inculpatului a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care lui Dragan Vasile, să-i fie stabilită o pedeapsă în formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

În argumentarea apelului a invocat, că la stabilirea pedepsei, prima instanță a interpretat eronat legea, fără a ține cont de faptul că la momentul săvârșirii infracțiunii inculpatul era minor, a recunoscut integral vina și a depus cererea privind examinarea cauzei conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală.

Ultima infracțiune a fost săvârșită la 26 noiembrie 2016, în perioada când infracțiunea precedentă prin care a fost condamnat la 11 noiembrie 2016, la 2 ani închisoare, cu suspendarea pedepsei în temeiul art. 90 Cod penal, pentru perioada de probă de 2 ani nu intrase în vigoare și prin urmare la acel moment inculpatul nu era în perioada de probațiune, fapt care contravine prevederilor art. 90 alin. (10) Cod penal.

A mai enunțat, că prima instanță nu a ținut cont de faptul că ultima infracțiune se atribuie la categoria celor ușoare, și că la stabilirea pedepsei eronat a aplicat prevederile art. 85 alin. (1) Cod penal, deoarece era oportun de a dispune executarea de sine stătătoare a pedepselor.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 martie 2018 a fost respins ca nefondat apelul și menținută sentința fără modificări.

În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a reținut că, prima instanță a apreciat corect probele și circumstanțele cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere al utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului în baza dispozițiilor art. 264¹ alin. (4) Cod penal, individualizată prin „conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se afla în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, care nu deține permis de conducere”.

Instanța de apel a menționat că, pedeapsa penală aplicată inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, este legală, iar motivele invocate de apelant sunt lipsite de substrat factologic și juridic.

Verificând legalitatea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului, instanța de apel a constatat că prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61, 75 Cod penal și la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Instanța de apel a constatat că, acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, care prevede pedeapsa în formă de amendă în mărime de la 1050 la 1150 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 1 an, și în temeiul art. 16 alin. (2) Cod penal, se califică ca fiind o infracțiune ușoară.

În contextul art. 76 Cod penal, careva circumstanțe atenuante, în privința inculpatului nu s-au identificat, iar în temeiul art. 77 alin. (1) lit. a) Cod penal, instanța de judecată a stabilit circumstanțe agravante, prezența antecedentelor penale nestinse la momentul comiterii infracțiunii.

A mai menționat instanța de apel că, în cazul dat, prima instanță just a concluzionat asupra alegerii categoriei de pedeapsă ce urmează a fi numită inculpatului, dat fiind faptul că acesta anterior a fost condamnat de două ori, fiind cert subliniat că dânsul nu a conștientizat pericolul real al activității infracționale, precum și faptul că sancțiunea penală numită prin sentința anterioară nu și-a produs efectul scontat, or, fiindu-i suspendată pedeapsa închisorii anterior prin sentința Judecătorei Strășeni din 22 aprilie 2013, și a doua oară prin sentința judecătorei Criuleni din 11 noiembrie 2016, la data de 26 noiembrie 2016, adică în perioada de probațiune, inculpatul Dragan Vasile a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, fapt care denotă o percepție a inculpatului de evitare cu ușurință a pedepsei penale pentru infracțiunea săvârșită.

Nu au putut fi reținute nici alegațiile avocatului Placinta Grigorii, precum că la momentul săvârșirii infracțiunii Dragan Vasile era minor, în situația în care la data de 26 noiembrie 2016, inculpatul avea deja vârsta de 20 de ani.

La fel, instanța de apel a respins și alegația precum că la momentul examinării prezentei cauze în instanța de fond, sentința Judecătorei Criuleni din 11 noiembrie 2016 nu era în vigoare, în contextul în care de către apărător nu s-au prezentat careva date ce ar confirma că această sentință ar fi fost casată de către instanțele ierarhic superioare.

În situația dată instanța de apel a ajuns la concluzia că pedeapsă aplicată inculpatului este oportună și binevenită, având în vedere că inculpatul, prin aplicarea sancțiunii privative de libertate, urmează să conștientizeze fapta comisă, pentru a evita asemenea circumstanțe pe viitor, or, faptul că Dragan Vasile anterior a fost condamnat pentru infracțiuni de sustragere a bunurilor, fapt care îl caracterizează din punct de vedere negativ, predispus de comiterea noi infracțiuni.

5. Împotriva deciziei instanței de apel, la 31 mai 2018, declară recurs ordinar inculpatul Dragan Vasile, prin care solicită casarea deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi decizii prin care să-i fie aplicată amnistia.

În motivarea recursului, fără a invoca careva temeuri de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a indicat că a fost în imposibilitate să se prezinte la ședința instanței de apel și din acest motiv nu a solicitat să fie amnistiat.

6. Procurorul prin referința depusă a solicitat declararea inadmisibilității recursului, din motiv că pedeapsa stabilită de instanța de apel este în dependență de circumstanțele atenuante și agravante prevăzute de art. 76 - 77 Cod penal, precum și efectele acestora prevăzute în art. 78 Cod penal.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că, recursul este declarat peste termen.

Dispozițiile art. 422 Cod de procedură penală, prevăd expres că termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

Din materialele dosarului, rezultă că inculpatul Dragan Vasile la 20 martie 2018 și ulterior la 26 martie 2018 a depus cereri prin care a solicitat examinarea cauzei penale în instanța de apel în lipsa sa (f.d. 192, 195), cereri ce au fost admise de către instanța de apel, fiind dispusă examinarea cauzei în lipsa inculpatului Dragan Vasile, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată din 26 martie 2018 (f.d. 200), prin urmare dispozitivul deciziei și decizia motivată au fost pronunțate în lipsa inculpatului.

Totodată, copia deciziei integrale din 26 aprilie 2018 a fost înmănată în două exemplare escortei la aceeași dată (f.d. 219), iar la 27 aprilie 2018 i-a fost adusă la cunoștință inculpatului, fapt confirmat prin semnătura acestuia aplicată pe copia deciziei instanței de apel din 26 martie 2018 (f.d. 232-233).

Potrivit art. 231 alin. (1) Cod de procedură penală, termenele stabilite de prezentul cod se calculează pe ore, zile, luni și ani. Alin. (2) prevede că la calcularea termenelor procedurale se pornește de la ora, ziua, luna și anul indicate în actul care a provocat curgerea termenului, afară de cazurile în care legea dispune altfel. Alin. (3) prevede că la calcularea termenelor pe ore sau pe zile nu se ia în calcul ora sau ziua de la care începe să curgă termenul, nici ora sau ziua în care acesta se împlinește.

Astfel, în speță, termenul de 30 zile se calculează, începând cu 28 aprilie 2018 și se epuizează la 28 mai 2018 (inclusiv), însă recursul ordinar a fost declarat de către inculpatul Dragan Vasile, prin intermediul oficiului poștal (f.d. 232), la 31 mai 2018, înregistrat la Curtea Supremă de Justiție la data de 04 iunie 2018, cu numărul de intrare 1889 (f.d. 228).

Din cele expuse supra, instanța de recurs conchide, că recursul ordinar declarat de inculpatul Dragan Vasile este depus peste termenul legal de 30 zile, prevăzut în art. 422 Cod de procedură penală.

Potrivit prevederilor art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Unul dintre scopurile legii procesual penale este asigurarea egalității pentru toate părțile interesate în procesul penal, însă acest deziderat impune disciplinarea activității procesuale, inclusiv și prin stabilirea unor termene peremptorii.

În acest sens, art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală impune obligația îndeplinirii în termen a actelor de procedură, sub sancțiunea decăderii din exercițiul dreptului. Astfel, neexecutarea în termen a unui drept procesual, conform sancțiunii menționate, duce la pierderea acestuia.

Prin urmare, Colegiul penal, constatând încălcarea de către recurent a prevederilor art. 422 Cod de procedură penală a ajuns la concluzia inadmisibilității recursului declarat de către inculpatul Dragan Vasile, din motiv că este depus peste termen.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Dragan Vasile, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 martie 2018, în cauza penală în privința lui **Dragan Vasile XXXXX**, ca fiind declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **26 octombrie 2018**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor